

Aster novae-angliae 'Rosa Sieger'

aster nowoangielski 'Rosa Sieger'

Synonim łaciński: *Symphotrichum novae-angliae* 'Rosa Sieger'

Żywotna odmiana, od dawna uprawiana w ogrodach, przypominająca wyglądem astry nowobelgijskie. Tworzy krzaczaste kępy o wysokości 1-1,5 m i średnicy 0,5-0,7 m. Pędy sztywne, wyprostowane, silnie rozgałęzione na szczycie. Liście gęsto osadzone na łodygach, lancetowate lub podługowate, jasnozielone, szorstkie. Cała roślina pokryta krótkimi, wełnistymi włoskami. Późnym latem i jesienią, w okresie od sierpnia do października, wierzchołki pędów obsypane są licznymi, dużymi, o średnicy 4-5 cm, półpełnymi koszyczkami kwiatowymi. W pąkach koszyczki są ciemnoróżowe. Po otwarciu kwiatów, brzegowe kwiaty języczkowate - jasnoróżowe, a wewnętrzne kwiaty rurkowate - złocistożółte. Koszyczki osadzone są na długich, ulistnionych szypułkach i zebrane w luźne, silnie rozgałęzione, baldachokształtne wiechy. Kwiaty zwabiają tysiące pszczoł i motyli. Kwiaty nie nadają się na kwiat cięty, gdyż zamykają się wieczorem, w dni pochmurne i tuż po ścięciu. Rośliny preferują miejsca słoneczne lub lekko ocienione, gleby żyzne, próchniczne, dostatecznie wilgotne i przepuszczalne, o odczynie zasadowym. Nie lubią nadmiaru wilgoci w podłożu, zwłaszcza zimą. W czasie długotrwałej suszy i upałów wymagają systematycznego podlewania. Przycięcie pędów w czerwcu pozwala utrzymać zwarty pokrój roślin. Jesienią, gdy rośliny przekwitną, należy ścinać nadziemne części, a w razie infekcji spalić je. W czasie kwitnienia, obsypane tysiącem kwiatów, ciężkie pędy kwiatostanowe mają skłonność do rozchylania się na boki, wymagają wówczas podpierania. Odmiana odporna na mróz. Rozmnażana wegetatywnie przez podział roślin mącznych wczesną wiosną lub sadzonki wierzchołkowe w maju-czerwcu. Pasuje do ogrodów nieformalnych w stylu: naturalistycznym, rustykalnym i angielskim. Nadaje się do sadzenia na rabatach i w grupach bylinowych. Doskonale sprawdza się w roli tła. Można ją wykorzystywać do tworzenia pięknych, barwnych zestawień z innymi odmianami astrów, zróżnicowanych kolorystycznie i pokrojowo. Oryginalnie wygląda w połączeniu z dzielzanami, rudbekiami, rozchodnikiem okazałym, słonecznikiem szorstkim, floksem wiechowatym oraz ozdobnymi trawami. Nie zaleca się sadzenia roślin pojedynczo, gdyż przy dużej wilgotności powietrza, pędy ogałaczają się dołem z liści. Korzystnie jest je osłonić gatunkami i odmianami o słabszej sile wzrostu.

autorzy opisu tekstowego: Ewa Chojnowska; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	różowe

pora kwitnienia	sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn zasadowy
rodzaj gleby	próchnicza
walory	ciekawy pokrój ozdobne z kwiatów roślina miododajna
zastosowanie	ogrody przydomowe parki kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty w grupach
nagrody	RHS Award of Garden Merit 2002r.
strefa	3

autorzy opisu tabelarycznego: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Aster novae-angliae* 'Rosa Sieger' w Polsce

BARCIKOWSCY Elżbieta i Włodzisław Szkółka Bylin, Traw, Paproci, Ziół i Krzewów
ZIELONE WZGÓRZE Szkółka Roślin Ozdobnych Anna Wójcik-Kager